

Compacte mp3-spelers op de rooster

Draagbaar lawaai

Hoewel de naam iPod vaak als synoniem wordt gebruikt voor mp3-speler, is Apples apparaatje niet het enige dat staat te springen om je op auditieve wijze te vermaken. Wij kregen een paar exemplaren op bezoek en luisterden aandachtig naar wat ze te vertellen hadden. FREDERIK MEURIS

Het overwicht van de iPod op de markt van draagbare multimediaspelers valt moeilijk te ontkennen. Met een extreem uitgebreid gamma biedt Apple voor elk wat wils, en het mooie design en de goed uitgekiende reclame maken de keuze er alleen maar makkelijker op. Toch zijn er voldoende concurrenten op de markt, die vaak evenveel – en soms zelfs meer – waar voor je geld bieden. Wij vroegen een aantal fabrikanten om ons een model op te sturen met een kleurenscherm en een opslagcapaciteit van 4 GB. Als maximumprijs stelden we 175 euro voorop. Alle geteste exemplaren zijn voorzien van flashgeheugen, wat wil zeggen dat ze erg compact zijn en tegen een stootje kunnen (iets waar mediaspelers met een harde schijf minder tuk op zijn), maar ook dat ze – voorlopig – een maximumopslagcapaciteit hebben van 32 GB. Als dat voor jou niet volstaat, zal je moeten uitkijken naar een speler met een maatje meer.

Samsung T10

Gsm zonder toetsen

Van Samsung kregen we twee toestellen binnen, namelijk de T10 en de S5. Omdat ze niet voldoende van elkaar verschillen, gaan we hier iets dieper in op de T10 en vertellen we je in een kaderstukje wat er anders is aan de S5. De T10 is een erg slank en licht toestelletje, dat nog het meest doet denken aan een gsm zonder toetsen. Het deel onder het scherm is aanraakgevoelig en de toetsen lichten enkel op als je die zone met je vingers beroert. Dat geeft een mooi effect, maar zorgt er ook voor dat je de speler niet blind kan bedienen. Er is ook geen tastbare volumeknop, waardoor je naar het afspeelscherm moet navigeren om het volume aan te passen. Gelukkig is de interface een plezier voor het oog. Zeker de cartoonachtige menustijl met de hond Sammy in de hoofdrol geeft het werken met de T10 dat tikkeltje extra. Bovendien is de kwaliteit van het 2 inch grote scherm erg goed, zodat ook foto's en video's kijken een aangename ervaring is. De menu's zijn ook beschikbaar in het Nederlands, maar het valt op dat niet alles vertaald is en dat sommige vertalingen nogal letterlijk gebeurd zijn. 'Mijn huid' is dan wel een correcte vertaling van 'My skin', maar het zou in deze context niet onze keuze zijn.

Beperkte formaatverdraagzaamheid

Het toestel reageert erg vlot, met uitzondering van de pauzetoets. Als je een nummer gepauzeerd hebt en de toets aanraakt om verder te spelen, duurt het bijna een seconde voor de muziek opnieuw start. Over de geluidskwaliteit hebben we niet te klagen. Je hebt bovendien heel wat EQ-mogelijkheden om het geluid aan te passen. De meegeleverde oortjes zijn voor ons wat aan de grote kant, maar door hun slanke vormgeving zitten ze wel comfortabel. De Samsung T10 heeft overigens Bluetooth aan boord, zodat je hem kan koppelen aan een draadloze headset. Samsung kiest voor de verbinding met je computer jammer genoeg voor een eigen usb-aansluiting, waardoor je dus enkel de meegeleverde kabel kan gebruiken. De T10 speelt enkel mp3- en (beschermde en onbeschermde) wma-muziekbestanden af. Wat video betreft, ben je beperkt tot het SVI-formaat, dat eigen is aan Samsung, en sommige wmv-filmpjes. Converteren naar het juiste formaat kan met de meegeleverde Media Studio, maar iets meer formaatverdraagzaamheid was toch welkom geweest. De batterij zou het zo'n 30 uur kunnen uitzingen als je naar muziek luistert. Wil je filmpjes bekijken, dan moet je na een uur of vier terug beginnen opladen.

SCORE 7/10

- ▲ Scherm, interface
- ▼ Aanraaktoetsen, enkel SVI-filmpjes

www.samsung.com

Samsung S5

Extra luidsprekers

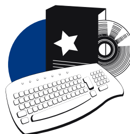

De S5 van Samsung werkt op grotendeels dezelfde manier als de T10. Het grootste verschil is dat dit exemplaar over een paar uitschuifbare luidsprekers beschikt waarmee je andere mensen kan entertainen of irriteren. Zodra je de luidsprekers uitschuift, draait het scherm naar landschapsmodus en veranderen de aanraaktoetsen ook van functie om het bedienen te vergemakkelijken. De luidsprekers brengen een aanvaardbaar geluid voort, maar ook niet meer dan dat. Verder doet de S5 grotendeels hetzelfde als de T10, maar altijd net dat beetje minder goed. Het scherm is kleiner en donkerder en de aanraakbediening werkt minder precies. Voor de rest lijdt dit toestel aan dezelfde kwaaltjes als zijn broer, zoals de Nederlandse vertaling die hier en daar te wensen overlaat. De geluidskwaliteit is niet slecht, maar ook niet uitzonderlijk goed. De S5 heeft in onze ogen kortom geen meerwaarde ten opzichte van de T10.

SCORE 6/10

- ▲ Luidsprekers
- ▼ Aanraaktoetsen, enkel SVI-filmpjes, prijs

www.samsung.com

Creative Zen
Gelikte interface

Het derde toestel op de stapel is de Zen van Creative. De oppervlakte van deze speler in kredietkaartformaat wordt grotendeels ingenomen door het 2,5 inch grote scherm, dat aan de rechterkant geflankeerd wordt door enkele bedieningsknoppen. Daar zit spijtig genoeg geen aparte volumeknop bij, zodat je de muziek niet harder of stiller kan zetten als je niet in het muziekmenu zit. De bediening verloopt erg intuïtief en de interface, die ook in het Nederlands beschikbaar is, ziet er gelikt uit. Dat is ook te danken aan de kwaliteit van het scherm, dat uitermate geschikt is om foto's en video's op te bekijken. Je kan je eigen foto's instellen als menuachtergrond om de Zen een persoonlijke toets te geven. Daarnaast heeft hij ook een FM-radio aan boord en kan je hem dankzij de ingebouwde microfoon gebruiken als memorecorder. Andere extra's zijn een kalender en de mogelijkheid om je agenda en contactpersonen te synchroniseren via de meegeleverde Sync Manager.

Taggen verplicht

De Zen wordt herkend door Windows, zodat je je muziek, foto's en video's er gewoon naartoe moet slepen om ze toe te voegen. Gebruikers van Windows Media Player kunnen hun Zen ook synchroniseren met hun mediabibliotheek. Bovenop het toestel zit een sleuf waar je SD- en SDHC-kaartjes kan instoppen om het geheugen van je speler uit te breiden. Als je in de geheugenkaart wil bladeren, wordt de muziek spijtig genoeg wel onderbroken. Zorg er ook voor dat de tags van je muziekbibliotheek in orde zijn. Zo hadden wij de albumtag van een bepaalde cd niet ingevuld, waardoor we bij de artiest in kwestie de droge melding 'geen albums' kregen. De nummers verschenen wel in de volledige lijst.

Bij elk nummer kan je een contextmenu oproepen, waarin je het nummer kan verwijderen, toevoegen aan een playlist, de details van het bestand bekijken en meer. De geluidskwaliteit is zeer goed. Bovendien heb je niet alleen de keuze uit verschillende equalizer-presets, maar kan je ook zelf de klank aanpassen met een beperkte equalizer. De meegeleverde oortjes zijn van goede kwaliteit, maar net iets te groot voor onze oren, waardoor we al snel overschakelden op onze gepersonaliseerde exemplaren. De Zen ondersteunt heel wat bestandsformaten, waaronder onbeschermde aac-bestanden (zoals nummers van iTunes Plus) en zowel beschermde als onbeschermde wma-bestanden. Op gebied van foto's lust hij enkel jpg's en qua video's speelt hij enkel wmv en Motion JPEG. Ook MPEG4, DivX en Xvid behoren tot de mogelijkheden, maar enkel als je die bestanden eerst converteert. Dat kan gemakkelijk met de meegeleverde Zen Media Explorer. Volgens de handleiding kan je op één batterijlading 25 uur lang naar muziek luisteren of 5 uur video bekijken. We hebben geen specifieke batterijtests uitgevoerd, maar we vermoeden dat Creative met zijn schatting niet ver van de waarheid zit.

SCORE	9/10
▲ Scherm, klank, geheugenkaartsleuf	
▼ Geen aparte volumeknop	
www.creative.com	

Cowon iAudio7
Onduidelijk navigeren

Het eerste wat opvalt als we de iAudio7 van Cowon uitpakken, is dat hij lang niet zo mooi is als de verpakking doet uitschijnen. Hij ziet er wat goedkoop en lomp uit, en is liefst dubbel zo dik als de Zen van Creative. Toch zijn er ook positieve punten. Zo zijn er aparte volumeknoppen voorzien, net als een toets waarmee je snel in het hoofdmenu terechtkomt. Bovendien zien we naast de hoofdtelefoonuitgang ook een line-in ingang. De linkerhelft van de speler wordt ingenomen door het kleine *OLED*-scherm, dat op zich best goed is, maar toch te klein om comfortabel foto's en video's op te bekijken. Bovendien zijn het menu en de interface lelijk vormgegeven, waardoor het niet meteen een plezier is om naar te kijken. De menu's zijn wel beschikbaar in het Nederlands. Aan de rechterkant vinden we vier aanraakgevoelige knoppen, in de vorm van een %-teken. Met de knop in de linkerbovenhoek kan je twee punten in een nummer aanduiden, waarna het stuk tussen die twee punten herhaald wordt. De toets dient ook om in het menu een niveau terug te gaan. De lange, diagonale strook gebruik je om vooruit en terug te spoelen of te bladeren in de menu's. Rechts

onderaan vinden we een knop met het play/pauze-label, die ook dient om menukeuzes te bevestigen. Eens je aan de manier van bediening gewend bent, heeft de navigatie beslist enkele voordelen, maar toch zijn we er niet voor gewonnen. Het blijft vaak onduidelijk welke knop je precies moet gebruiken om een bepaalde actie uit te voeren, waardoor we meer dan eens gefrustreerd raken.

Groot uithoudingsvermogen

Bij de meegeleverde oortelefoon is het snoer van het rechteroortje een pak langer dan dat van het linker. Het is dus de bedoeling om het snoer in je nek te leggen, iets wat wij consequent nalaten om te doen. Als er aan het snoer getrokken wordt, komt alle druk bovendien op je linkeroor terecht. De oortjes zelf zitten vrij comfortabel, maar doen het geluid onrecht aan. De geluidskwaliteit is met andere oortjes best te pruimen, maar de verschillende EQ-presets stellen niet zo veel voor. Je kan zelf ook met de equalizer aan de slag, maar erg handig werkt dat niet. Daarnaast heb je nog tal van andere mogelijkheden om het geluid aan je eigen wensen aan te passen. Verder heeft de iAudio7 een FM-radio, een radiorecorder en een tekstlezer aan boord. Je kan hem bovendien gebruiken als dictafoon met de ingebouwde microfoon, maar je kan ook een extern exemplaar inpluggen in de line-in. Op het vlak van geluid is hij niet kieskeurig; zowel mp3's, wma-bestanden als meer exotische formaten zoals Ogg en FLAC worden probleemloos afgespeeld. Met de meegeleverde Cowon Media Center software converteer je probleemloos filmpjes naar een geschikt formaat. Je kan je multimedia gewoon toevoegen door te slepen in Windows Verkenner. De grootste troef van deze speler is wellicht zijn batterij, die zeer lang meegaat. De 60 uur die Cowon zelf opgeeft, is wellicht wat aan de optimistische kant, maar toch laat de iAudio7 op dit vlak de concurrenten ver achter zich.

SCORE **6/10**

- ▲ Batterijduur
- ▼ Start traag op, bizarre bediening

www.cowonglobal.com

Cowon D2

Aanraakscherm inbegrepen

De Cowon D2 is uiterlijk al van een heel ander kaliber dan zijn kleine broer. Het toestel ziet er heel stijlvol uit en doet nog het meest denken aan een heel kleine compactcamera, zij het dan wel zonder lens. Zowat de volledige voorkant wordt ingenomen door het 2,5 inch grote aanraakscherm. Dat heeft als nadeel dat je niet zomaar blind kan navigeren. Gemakkelijkheidshalve vind je bovenaan wel nog échte knoppen om het volume mee te regelen en snel in het menu terecht te komen, naast de obligate aan/uit- en blokkeertoets. In tegenstelling tot de iAudio7 heeft de D2 geen line-in. Wel zit er onderaan een sleuf waar je SD-geheugenkaartjes kan instoppen. Verder is dit het enige toestel in de test waar ook een netstroomadapter bij zit, zodat je de batterij ook kan opladen zonder computer in de buurt. Tijdens het opladen valt het scherm wel uit, waardoor je niet weet hoe ver de batterij al terug opgeladen is. Het aanraakscherm kan je makkelijk bedienen met je vingers, maar er zit ook een driehoekige stylus bij die eveneens dienst doet als pootje om het toestel rechtop te zetten. De oortjes zijn dezelfde als die van de iAudio7, wat wil zeggen dat ze best goed zitten, maar dat de geluidskwaliteit te wensen overlaat. Dat ligt zeker niet aan de speler zelf, zoals we konden ondervinden door simpelweg andere oortjes te gebruiken.

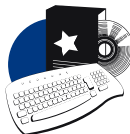
Mooi doolhof

De mooie menu's zijn opgebouwd uit rijen van vier icoontjes, wat erg handig werkt. Toch dekt de vlag de lading niet altijd volledig, waardoor het soms wat zoeken is voor we bepaalde functies gevonden hebben. Het menu is beschikbaar in het Nederlands, maar het valt op dat niet alles vertaald werd. Bovendien zijn er in de vertaalde termen hier en daar kleine foutjes geslopen, wat toch afbreuk doet aan de ervaring. Mediabestanden toevoegen doe je door te slepen in Windows of door te synchroniseren met Windows Media Player. Gebruik je liever de programma's van Cowon, dan kan je JetShell en JetAudio installeren van de meegeleverde cd. De meest courante audiobestanden zijn geen probleem voor de D2, net als wmv- en avi-videobestanden. DivX-filmpjes kan je converteren naar een compatibel formaat met de meegeleverde software. Foto's en video's bekijken is een waar plezier op het grote en heldere scherm, al is het waarschijnlijk nog steeds te compact om hele films uit te zitten. Het toestel beschikt ook over een FM-radio en een ingebouwde microfoon. Net als de iAudio7 kan de D2 rekenen op een spectaculaire autonomie, die door de fabrikant wordt geschat op 52 uur muziek of 10 uur video.

SCORE **8/10**

- ▲ Mooie interface, SD-sleuf
- ▼ Menu's niet altijd even logisch ingedeeld, prijzig

www.cowonglobal.com

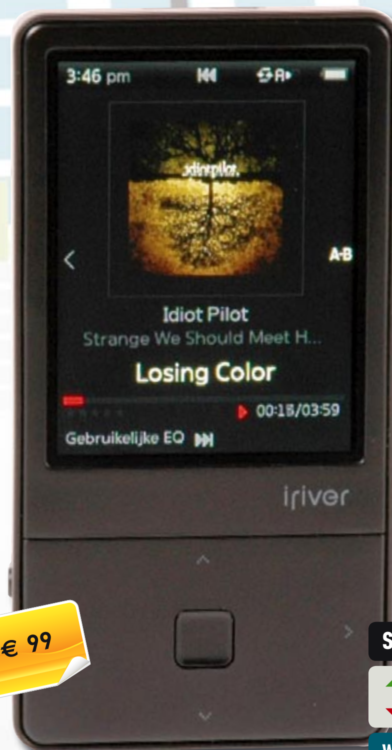

iRiver E100
Traag reagerende knoppen

Bij de E100 van iRiver valt vooral het 2,4 inch grote scherm op. De plastic behuizing voelt wat goedkoop aan, maar is toch stevig. Aan de buitenkant vinden we een volumeknop, een sleuf voor microSD-kaartjes en zelfs twee kleine luidsprekertjes, die geactiveerd worden als je de hoofdtelefoon uittrekt. Aan de voorkant zien we onder het scherm een vierwegsdrukknop die de hele breedte van het toestel beslaat, met in het midden een kleine, aparte drukknop. Het toestel start traag op, waarna we terechtkomen in een donkere maar duidelijke interface met grote iconen. Een Nederlandstalige versie van de menu's is ingebouwd. Het valt meteen op dat de knoppen niet goed reageren, een euvel dat spijtig genoeg blijft duren tijdens de hele test. Wat de bediening betreft, werden er overigens vreemde keuzes gemaakt. Om in het afspeelscherm naar het vorige of het volgende nummer te gaan, moet je de vierwegsknop niet links of rechts indrukken, maar boven en onder. Het duurt bijna een seconde voor de speler het vorige of volgende nummer geladen heeft. Ook het volume kan ons snelle klikgedrag niet volgen. Het geluid is wel goed, al mocht het gerust iets helderder klinken. Het geluid dat de ingebouwde luidsprekers produceren, klinkt wat blikkerig, zoals je kan verwachten. Om muziek van een microSD-kaartje af te spelen, moet je er naartoe navigeren. Die muziek wordt dus niet weergegeven in de gewone muzieklijst.

Chinees?

Afbeeldingen worden in landschapsformaat weergegeven, waardoor je de speler op zijn kant moet draaien. Spijtig genoeg verandert de bediening mee: je moet dus ook boven en onder duwen om de vorige of volgende foto te zien te krijgen. Echt intuïtief werkt het niet. Ondanks het grote scherm is het bekijken van foto's en video's overigens niet echt een plezier. Er lopen namelijk lijntjes door het beeld, iets wat we ook waarnemen in de menu's. Een paar keer merken we een schoonheidsfoutje op als we het scherm van de speler terug activeren. De naam van de artiest wordt vervangen door Chinese tekens, om zich na een paar seconden weer te herstellen. Een ander minpuntje is dat je geen batterijaanduiding te zien krijgt als je de E100 aansluit op je computer. Het toestel slikt behoorlijk wat audioformaten: zowel mp3 en wma als Ogg, FLAC en ASF worden probleemloos afgespeeld. Op vlak van fotomateriaal staan de deuren open voor jpg, bmp, png en gif, en bewegende beeldjes met een naam die eindigt op avi of wmv zijn ook welkom. Met de meegeleverde software kan je niet-compatibele filmpjes omzetten naar een geschikt formaat. Daarnaast doet dit apparaatje ook dienst als dictafoon en heeft het ook een tekstlezer en een FM-radio aan boord. Die laatste heeft ook een opnamefunctie. De batterij zou het volgens iRiver 17 uur uithouden als je naar muziek luistert. Hoeveel daarvan overblijft bij het filmpjes kijken, werd niet opgegeven.

SCORE	6/10
▲ Sleuf voor microSD-kaartjes	
▼ Bediening, scherm	
www.iriver.be	

Transcend T.sonic 820
Uitzichtloos

De T.sonic 820 van Transcend is veruit het goedkoopste toestel in deze test. Het spelertje voelt nochtans behoorlijk stevig aan, maar het ontwerp is niet meteen spectaculair. Onder het kleine OLED-schermpje staan negen grote knoppen in drie rijen van drie, wat de vergelijking met een gsm nog iets makkelijker maakt dan bij de andere mediaspelers. Muziek, foto's en video's toevoegen, doe je door te synchroniseren met Windows Media Player of door simpelweg mappen aan te maken in Windows Verkenner en de bestanden te verslepen. Het opstarten duurt vrij lang; de T.sonic gaat eerst op zoek naar welke versie van de firmware er geïnstalleerd is en hoeveel vrije schijfruimte je nog hebt. Pas daarna kom je in het hoofdmenu of het afspeelvenster terecht. Smaken verschillen, maar toch kunnen we veilig stellen dat de interface niet bepaald mooi te noemen is. Het hoofdmenu werkt met kleurrijke icoontjes, maar de animatie is bedroevend. Zodra je dieper afdaalt in de menustructuur is het qua uitzicht helemaal huilen met de pet op. Zo zijn de letters te groot voor het schermpje, wat het browsen bemoeilijkt. Bovendien lijkt er helemaal

Apple iPod nano
Fraaie interface

Natuurlijk kon ook de iPod nano niet in deze test ontbreken. De nieuwe generatie nano's is niet langer langwerpig, maar bijna vierkant. Het apparaatje is flinterdun en ziet er gelikt uit, maar het is net iets te breed om comfortabel in de hand te liggen. Het scrollpad is ook wat kleiner geworden, wat de navigatie er niet makkelijker op maakt.

geen logica te schuilen in de navigatie. Zelfs als we de handleiding uitpluizen naar de functies van de verschillende knoppen, blijft het gokken wat de kortste weg naar ons doel is. De plastic knoppen maken ook een vrij luid klikgeluid als je ze indrukt, vergelijkbaar met het indrukken van een balpen. Niet meteen bevorderlijk voor de zenuwen van je gezelschap.

Beperkt

Muziek beluisteren doe je door in de boomstructuur van de muziekmap op zoek te gaan naar de deuntjes die je wil horen. Je kan er bijvoorbeeld ook voor kiezen om alle nummers op de T.sonic in shuffle af te spelen, dan wel enkel de nummers in één bepaalde map. Daarvoor moet je wel een ommetje maken langs het Settings-menu. Muziek afspelen per artiest of per album is er vreemd genoeg niet bij. Dat euvel kan je wel omzeilen door playlists aan te maken. Heb je alle nummers in shuffle-modus doorlopen, dan begint exact dezelfde 'willekeurige' lijst opnieuw te spelen. De klank zelf is vrij goed, al mocht er best wat meer diepgang inzitten. Heel veel mediaformaten lust de T.sonic ook al niet. Wat muziek betreft, ben je beperkt tot mp3, wma (ook wma met DRM10) en wav, op het vlak van foto's aanvaardt hij enkel jpg en bmp en filmpjes moet je converteren naar het .mtv-formaat, wat kan met de meegeleverde MTV Converter software. Als je foto's wil bekijken, stopt de muziek met spelen. Gelukkig (?) is de weergavekwaliteit zo slecht dat de lust om beeldjes te bekijken op deze speler snel wegebt en je je kan concentreren op de muziek. Ben je je eigen collectie beu gehoord, dan kan je nog altijd naar de ingebouwde radio luisteren. Dankzij de line-in ingang kan je ook je eigen stem opnemen. De batterij houdt het zo'n 15 uur uit als je alleen naar muziek luistert.

SCORE 5/10
- ▲ Prijs
- ▼ Navigatie, videoweergave

www.transcend.nl

Je kan wel heel vlot lijsten doorlopen, maar wij vonden het vrij moeilijk om precies te navigeren, ook door de gevoeligheid van het scrollpad. Zo kostte het soms een paar pogingen voor we op het menu-item van onze keuze terechtkwamen en zagen we ook meermaals een topscore in de ingebouwde spelletjes aan onze neus voorbijgaan omdat het scrollpad onze bedoelingen niet precies vertaalde. Al kan dat ook gewoon een flauw excuus van onze kant zijn, natuurlijk. Hetzelfde probleem hebben we trouwens met de grotere iPods, en het heeft dus niet per se met de afmetingen van het scrollpad te maken. Een ander negatief punt zijn de meegeleverde oortelefoontjes. De iPod produceert best een goede klank, maar de oortjes brengen hem wel danig in verlegenheid. Bovendien blijven ze niet goed zitten. Als je toch absoluut een iPod wil, doe je er dus goed aan om er meteen een degelijk paar oortjes bij te kopen.

Het 2 inch grote scherm is daarentegen een groot pluspunt en laat de meeste concurrenten ver achter zich. Hoewel het misschien wat klein is om hele films op te bekijken, worden foto's en video's enorm scherp en helder weergegeven. Naar goede Apple-traditie ziet de hele interface er trouwens erg fraai uit. Ook leuk zijn de extra's, zoals een wereldklok, een wekker en drie ingebouwde spelletjes. Via de iTunes Store kan je overigens extra spelletjes kopen.

iTunes verplicht

En daarmee zijn we meteen aan het traditionele struikelblok van de iPods gekomen. Wil je je iPod gebruiken, dan ben je verplicht om iTunes (en QuickTime) te installeren. Daarmee kan je dan de mediabibliotheek op je computer synchroniseren met je iPod, zodat beide steeds identiek zijn. Gelukkig kan je in iTunes ook gewoon mp3's naar je iPod slepen, zodat je er muziek van verschillende computers op kan zetten. Vreemd genoeg kan dat niet met foto's en filmpjes, want die moet je verplicht synchroniseren. Ben je dus bij een vriend thuis en wil je zijn foto's van een gezamenlijke vakantie op je iPod zetten, dan worden alle foto's die al op je iPod staan eerst gewist. Foto's, video's en muziekbestanden die je via iTunes op je iPod hebt gezet, kan je er ook niet meer afhalen. Je kan de nano wel gebruiken als extern opslagapparaat, maar de multimedia die je er in je Verkenner op sleept, kan je niet bekijken of beluisteren op je iPod. Muziek die je via iTunes naar je speler sleept om te kunnen beluisteren, kan je dan weer niet terug naar je computer kopiëren.

Muziek, spelletjes en video's kan je in iTunes aankopen via de iTunes Store, maar die kan je dan wel maar op een beperkt aantal computers en iPods afspelen, en dan nog enkel in iTunes. Ze zijn bovendien niet compatibel met andere mp3-spelers. Met iTunes Plus heeft Apple intussen wel een dienst waar je onbeschermde muziek kan kopen. Wat audioformaten betreft, ondersteunt de nano uiteraard de aac-bestanden uit de iTunes Store, mp3, AIFF, wav, het Apple lossless-formaat en audiobookbestanden van Audible. Op vlak van video kan je kijken naar mov-, mp4- of m4v-filmpjes die gebruik maken van de H.264- of MPEG4-codec.

SCORE 7/10
- ▲ Scherm, interface, mogelijkheden
- ▼ Oortjes, gebrek aan vrijheid, touchpad

www.apple.be

Sony NWZ-S616

Zoekmachine aan boord

Sony dropte twee gelijkaardige toestellen op de redactie, waarvan we de NWZ-S616 een volledige bespreking gunnen. De verschillen met de NWZ-A826 lees je in het kaderstuk.

De S616 is een compacte en lichte speler, die in verschillende kleuren verkrijgbaar is – al zouden we zelf nooit voor het goedkoop ogende rood van ons testexemplaar kiezen. Onder het 1,8 inch grote scherm vinden we een vierwegsknop met in het midden de play/pauze-toets. Boven die vierwegsknop staan ook nog twee contextknopjes. Aan de zijkant vinden we tot onze vreugde een volumeknop. Om zijn spelers aan een computer te koppelen, gebruikt Sony spijtig genoeg wel een eigen usb-uitgang, waardoor je niet eender welke usb-kabel kan gebruiken. Het toestel ligt goed in de hand en navigeren door het fraaie menu is een waar plezier. De bediening is gebruiksvriendelijk en intuïtief. Wil je door de volledige lijst met nummers bladeren, dan kan je door links en rechts te drukken ook op letter van het alfabet bladeren, wat de zoektocht naar een bepaald nummer een stuk korter maakt. De S616 heeft zelfs een heuse zoekmachine aan boord, waarbij je de beginletters kan ingeven van een artiest, songtitel of album.

Rijke kleuren

De kwaliteit van het geluid is heel goed, maar je krijgt mogelijkheden genoeg om het bij te spijkeren mocht het toch niet aan je verwachtingen voldoen. De meegeleverde oortjes zitten comfortabel en blijven ook goed zitten. Je kan je muziek naar je speler slepen in Windows Verkenner, maar synchroniseren met Windows Media Player is ook een optie. Op de meegeleverde cd vind je de elfde versie van Microsofts mediatool, naast een apart programma om ATRAC-bestanden om te zetten in mp3's. Het scherm is erg goed; de beeldjes worden scherp weergegeven en voorzien van rijke kleuren. Je kan ook zelf kiezen of je foto's en video's in landschaps- dan wel portretmodus wil bekijken. De beeldkwaliteit is bij momenten verbluffend, maar het scherm is wel iets te klein om lang naar te blijven staren.

De S616 speelt de meest courante audioformaten af, zoals mp3, aac, beschermde wmp-bestanden en onbeschermde wma-nummers. Hij heeft ook een FM-radio aan boord en een batterij die het zo'n 33 uur zou uithouden voor muziek of 9,5 uur voor video.

€ 130

SCORE **8/10**

▲ Bediening, interface, geluid
▼ Geen Nederlands, eigen usb-verbinding

www.sony.be

Sony NWZ-A826

Luxueuze broertje

De NWZ-A826 kunnen we het best omschrijven als de luxeversie van de NWZ-S616. Het toestel is groter en platter dan zijn kleine broer en heeft bovendien Bluetooth aan boord. Vooral het 2,4 inch grote scherm is een serieuze verbetering, waarop het aangenaam beeldjes kijken is. Ook de meegeleverde oortjes zijn van uitstekende kwaliteit, zij het wel dat het om in ear-exemplaren gaat, iets waar wij persoonlijk niet meteen wild van worden. Door de grotere play/pauze-knop gaat het navigeren zelfs nog vlotter dan bij de S616, en ook de vormgeving van de externe volumeknop is beter. Dit toestel is wel 50 euro duurder, maar als je je mediaspeler gebruikt voor meer dan alleen maar muziek luisteren, is het de meerprijs zeker waard.

€ 169

SCORE **9/10**

▲ Schitterend scherm, geluid
▼ Geen Nederlands, eigen usb-verbinding

www.sony.be

VAKTAAL A - M N - Z

EQUALIZER: Een equalizer probeert de in een studio opgenomen geluidskwaliteit zoveel mogelijk te benaderen op een gewone hifi-muziekinstallatie, autoradio of mp3-speler. Dit gebeurt door het aanpassen van sommige frequentiebanden, of door het benadrukken van bepaalde instrumenten. Een equalizer bevindt zicht 'tussen' de ontvanger of cd-speler en de versterker.

LINE-IN: Analoge ingang van een audio-apparaat. Aanwezig op geluidskaarten, notebooks, mp3-spelers, enzovoort.

OLED: Scherm dat – in tegenstelling tot lcd-schermen – zelfs in heldere lichtomstandigheden goede resultaten oplevert. Bovendien hebben OLED-schermen ook een grotere kijkhoek.

Packard Bell Eclipse 8 GB

Traag reactievermogen

De Eclipse van Packard Bell is niet in 4 GB verkrijgbaar, en dus haalden we de 8 GB-versie in huis voor een test. Die is nog lichter dan de Sony NWZ-S616, maar voelt ook wat goedkoper aan. Onder het 2,2 inch grote scherm staan drie knoppen: eentje om naar het vorige nummer te gaan, een play-pauzeknop en een knop om naar het volgende nummer te springen. De knoppen om door de menu's te navigeren, staan gek genoeg aan de zijkant. Met een scrollwiel blader je door de menu-items en door het wiel in te drukken, daal je een trapje af in de boomstructuur. Onder het wieltje, dat in het afspeelvenster dient om het volume te regelen, staat een knop waarmee je terug een trap hoger terecht komt. De plaatsing van die navigatietoetsen bezorgt ons een pijnlijke pols, maar het werkt verder vrij intuïtief.

De interface is lelijk, maar logisch opgebouwd. De Eclipse reageert erg traag: als we een instelling veranderen of een nummer willen overslaan, duurt het ongeveer een seconde voor de wijziging effectief wordt doorgevoerd. Dat is behoorlijk frustrerend als je Shuffle All doet, maar toch kieskeurig bent en veel nummers overslaat. Als een nummer gepauzeerd is en we opnieuw op Play drukken, duurt het soms zelfs twee seconden voor het overeenkomstige icoontje op het scherm verandert.

Identiteitscrisis

Daar houdt het helaas niet op. Als je naar muziek luistert en het scherm wordt uitgeschakeld, dan geeft het afspeelvenster dikwijls totaal verkeerde informatie als je het scherm opnieuw inschakelt. Zo maakten we regelmatig mee dat er een nummer speelde van artiest A, terwijl het scherm de gegevens van artiest B inlaadde (zowel de naam van de artiest als de titel van het nummer, het album én de coverafbeelding). En dat terwijl de gegevens wel correct waren vóór het scherm uitviel. Ook de shuffle-functie is niet goed. Soms horen we een nummer twee keer, met amper een paar nummers ertussen. En nu we toch negatieve punten aan het opsommen zijn: met de meegeleverde in ear-oortelefoontjes is het geluid ronduit dof. Gebruiken we een andere hoofdtelefoon, dan is de klank een pak beter, evenwel zonder echt boven de middelmaat uit te klimmen. Hoewel de interface niet veel goeds belooft, geeft het scherm video's en foto's goed weer. Vreemd genoeg kan je de foto's enkel apart kijken. Alleen als je ervoor kiest ze weer te geven als een diashow, kan je er vrij doorheen bladeren.

De Eclipse is niet kieskeurig als het op bestandsformaten aankomt, zowel wat muziek, foto's als video's betreft. Met een volledig opgeladen batterij kan je wel maar 2 uur video bekijken. Beluister je enkel muziek, dan wordt de autonomie opgetrokken naar zo'n 22 uur.

SCORE **6/10**

- ▲ Slikt veel formaten
- ▼ Lelijke interface, veel fouten, slechte shuffle

www.packardbell.be

EEN MAATJE MEER

Mediaspelers met flashgeheugen zijn beperkt in opslagcapaciteit, dus als je met 32 GB niet toekomt, moet je uitkijken naar een speler met een harde schijf. Bij Apple is de iPod Classic het enige model met gigantisch veel opslagruimte. Wij kregen de topversie (€ 329) binnen, waar je tot 160 GB aan multimedia op kan stockeren. Buiten het verschil in capaciteit en grootte is er eigenlijk geen verschil met de iPod nano, zowel wat de positieve als de negatieve punten betreft. Het 2,5 inch grote scherm is uitzonderlijk goed, terwijl de geluidskwaliteit iets beter kon.

Is groot niet groot genoeg, dan kan je ook opteren voor de Archos 705 WiFi, een multifunctioneel toestel dat de grenzen van het begrip 'draagbaar' niet al te subtiel aftast. Met een aanraakscherm van 7 inch kan je hem gerust gigantisch noemen, al is dat natuurlijk alleen maar goed nieuws voor de kijkervaring. Ideaal achterbankplezier voor lange reizen met de wagen, minder geschikt om mee te gaan joggen. De 80 GB-versie kost € 399,99, terwijl je voor 160 GB 100 euro meer op tafel legt.

De Archos 705 WiFi valt met moeite nog draagbaar te noemen...

CLICKX KEUZE

Clickx X keuze

Het is opvallend hoe groot de kwaliteitsverschillen binnen één klasse van mediaspelers kunnen zijn. Over sommige toestellen zouden we zelfs twijfelen als ze gratis bij een doos ontbijtgranen zaten, terwijl andere verbluffende resultaten boeken voor dezelfde prijs. Onze favoriet is ontegensprekelijk de Sony NWZ-A826, dankzij zijn uitgebreide mogelijkheden en zijn prachtige scherm. Toch gaat de **Creative Zen** met de hoofdprijs lopen, en wel om twee redenen: hij is ten eerste maar liefst 70 euro goedkoper dan de Sony en je kan er bovendien SD- en SDHC-geheugenkaartjes in stoppen. Alleen jammer dat hij geen aparte volumeknop heeft, maar met dat euvel kunnen we wel leven. ♦